

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1144

16.02.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 10

Muž zákona a psanec

Někdy chtěl můj bývalý (?) nepřítel pomoci v záležitosti týkající se bývalého (?) přítele. Situace byla často bizarní a matoucí. Připomínalo to starý Západ, kde byla hranice mezi *mužem zákona* a *psancem* někdy nejasná.

Vrazi někdy dostávali kratší tresty než nenásilní aktivisté. Tato nespravedlnost jen podporovala radikalizaci. Někteří aktivisté si mysleli: *Když už mám jít sedět, tak bych měl taky spáchat zločin!*

Výsledkem byly ojedinělé násilné činy.

Díky mým rozsáhlým kontaktům často nebylo těžké navázat na mě alespoň nepřímé "spojení". Navíc byla naše literatura v disidentských kruzích velmi rozšířená. Často byla nalezena při domovních prohlídkách nebo dokonce na "místech činu".

Někdy jsem znal "podezřelé z terorismu" z dřívějších let. V době, kdy byli ještě součástí hnutí *nenásilného* odporu. Samozřejmě nikdy nedošlo k žádnému zapojení nebo zásahu.

Jediným psychologicky napůl účinným způsobem, jak tomuto trendu čelit, bylo říct jim to: *Shodli jsme se na tom, že ti špinaví psi si zaslouží uvařit v oleji a uvíznout na pustém ostrově s jejich tchyní. Ale nechceme jim hrát do karet. Udržujte disciplínu!*

Imunita proti zatčení

Ironií je, že některé vlády, které mě žádaly o pomoc, alespoň v určitém období aktivně bojovaly proti mé podzemní činnosti. Stále jsem čelil reálné hrozbě zatčení na hranicích. Proto mi musela být udělena oficiální *imunita proti zatčení*! Udělali to více než jednou. Konkrétně v roce 1979 v Bückeburgu a v roce 1992 ve Stuttgartu.

9. března 1992 jsem po dočasné amnestii vypovídal ve Stuttgartu v nejdelším národněsocialistickém procesu v poválečných dějinách Německa. Bezpečnostní opatření byla nedostatečná. Byl jsem napaden a dostal jsem do obličeje nějaký obušek. Trochu to štípalo. Chut' však nebyla tak špatná jako moje vlastní vaření.

Na odlehčenou stranu můj blízký přítel Christian Malcoci upozornil na jména tří advokátů: *Sieg, Heil a Führer!*

Při jiné příležitosti (Frankfurt 1989) jsem byl informován, že mi byla v některých věcech udělena imunita, ale výslovně mi bylo řečeno, že na jiné věci se tato imunita nevztahuje. V podstatě mi bylo řečeno: *Slibujeme, že vás nezastřelíme zbraní, kterou držíme v PRAVÉ ruce. Tímto vás však informujeme, že vám NESlibujeme, že vás nezastřelíme zbraní, kterou držíme v LEVÉ ruce!*

To mě nesmírně pobavilo.

Přestože jsem mu byl vděčný za to, že mě tak dobře pobavil, byla to jedna z mála příležitostí, kdy jsem nabídku odmítl.

FBI a Sexuální perverze J. Edgara Hoovera

Naše telefonní spojení je příšerné. Je to otravné.

Stěžuju si kolegovi na druhém konci linky: *Víte, nevadí mi, že FBI odposlouchává naše linky. Ale přál bych si, aby nám nezničili spojení!*

S tím bezvýhradně souhlasí: *Edgara Hoovera!*

Klikněte! Telefon se v tu chvíli vybije.

Zavolám mu zpátky. Má bystrý postřeh: *Asi se jim nelíbila moje poznámka o Hooverově sexuálním životě!*

Oba se smějeme!

Jiný spolupracovník řekl, že se agenti jednou zřejmě spletli. *On je slyšel, ale oni neslyšeli jeho.* Bavili se o tom, co se pokazilo, pak na to přišli a odpojili se.

* * * * *

Zdalo se, že vládě Spojených států je naše činnost celkem lhostejná. Čas od času nás navštívila FBI. Buď z obecného principu, nebo na žádost cizí vlády.

Tím jsme se dostali do choulostivé situace.

Na jedné straně jsme museli jednat za předpokladu, že FBI předá informace našim nepřítelům. Nechtěli jsme prozradit žádné důležité tajemství.

Na druhou stranu jsme ale chtěli, aby se FBI dozvěděla dost na to, aby si byla jistá, že nejsme zločinci ani teroristé.

V průběhu let jsem měl několik zábavných setkání s FBI.

Když se poprvé objevili u mých dveří, byl jsem umístěn v cizím městě. Předstíral jsem, že neumím anglicky. Bohužel agent FBI mluvil plynne německy. Dialog byl jako scénka z komediální hry. Ale oba jsme zachovali vážnou tvář. (Sousedé mě pak vždycky zdravili s pobaveným úsměvem.)

Jindy mě zavolali do personálního oddělení továrny, kde jsem pracoval. Personální ředitelka se tvářila ustaraně. Ukázala na dva muže a řekla: *Tito pánové by s vámi rádi mluvili*. Příjmení toho agenta si dodnes pamatuji, protože mě několikrát navštívil. Navštívil také mé sousedy. Jeden z nich mu to řekl: *Jo, já ho znám. Je to milý chlapík. Vozí naše děti na zádech*.

Všechny tiskárny v jednom středně velkém městě odmítly naši práci. Dvě se zmínily, že je navštívila FBI. Krátce jsme uvažovali, že si koupíme vlastní tiskárnu a budeme jim konkurovat! (Byla jen jedna tiskárna, které jsme se nezeptali. Byl to náš soused a nechtěli jsme ho dostat do nepříjemné situace.)

V průběhu let nám dvě banky v různých státech sdělily, že již nepotřebují objednávat určité cizí měny od velkých bank na východě, protože jich mají dostatek od nás.

V průběhu let jsme vážně uvažovali o koupi dvou různých bankovních budov. Jedna z nich byla impozantní třípatrová budova na hlavní silnici ve velkém americkém městě. Na pokrytí zálohy jsme již měli více než dost peněz. Naše potřeba však nebyla dostatečná, aby ospravedlnila náklady, a tak jsme se rozhodli, že to neuděláme.

Jedna z těchto bank občas nejdříve zavolala a pak poslala řidiče padesát kilometrů, aby to u nás vyzvedl, když to potřebovala ve spěchu.

Někdy jsem osobně odnášel cizí měnu do jiné banky. S mladou dámou u přepážky s devizami jsme se spřátelili v platonickém slova smyslu.

Jednoho dne byla úplně rozzářená. Po mé poslední návštěvě kdosi vtrhl do její kanceláře a zděšeně se zeptal, jestli ví, koho právě viděl odcházet z její kanceláře. Tvářil se, jako by právě viděl Billyho Kida, jak odchází z banky s velkým pytlém, z něhož padají bankovky.

Po dvaceti letech (!) nám tato banka písemně oznámila, že náš účet ruší. Teprve mnohem později jsem našel stopu. Získal jsem kopii dokumentu Interpolu, v němž

stálo, že jsem vyšetřován pro podezření z praní špinavých peněz a pašování zbraní ve státě Utah! (Poznámka: V Utahu jsem v životě nebyl!).

Gretchen, která si pamatovala FBI z 30. let, poznamenala: *Vyrábějí tyhle chlápky z formy? Vypadali úplně stejně jako před padesáti lety! Viděl jsem je na padesát metrů!*

George to komentoval: *FBI ráda posílá své nové agenty, aby nás vyslechli v rámci výcviku, protože ví, že jsme neškodní.*

Jedním z nejzábavnějších případů bylo, když ke mně přišli tři agenti. Nechtěl jsem, aby byli v domě, a tak jsme šli do nedaleké restaurace.

Jeden z přítomných starších pánů se bál, že už se nikdy nevrátím! Podobným způsobem přišel o své příbuzné. Chtěl zavolat policii.

Nejmladším a nezkušenějším agentem byl Howard. Trval na tom, že má důkaz, že jsem dostal 70 000 dolarů od teroristů! Slíbil, že mě "zavře". Odpověděl jsem mu: *Pokud máte důkaz, pojd'te se mnou do banky. Řekněte to prezidentovi banky, ať mi tu částku připiše na účet!*

Lže FBI svým vlastním agentům? Opravdu věříte jejich vlastním blábolům? Nebo je najímají z herecké školy, a ne z právnické, jak tvrdí?

Howard ale přiznal, že můj dům a auto jsou skromné. Rozhodně střední třída.

Každopádně jsem zveřejnil zábavný popis této události. Howard mi poté zavolaal, aby mi poděkoval, že jsem neprozradil jeho příjmení!

Nový přístup v 80. letech 20. století

V osmdesátých letech se "legální ruka" stala dominantní silou nacionálněsocialistického hnutí v Německu. Naše "ilegální paže", ztělesněná v NSDAP/AO, pracovala vedle ní souběžně, ale odděleně. Dokonce jsem nabídl, že budu pro legální odnož tisknout noviny, ale Michael Kühnen usoudil, že by je stejně jen zakázali. Tento vztah se podobal dvěma různým složkám ozbrojených služeb téhož národa.

Michael Kühnen věnoval mé práci celou kapitolu ve své knize *Führertum zwischen Volksgemeinschaft und Elitedenken (Vedení mezi lidovým společenstvím a elitním myšlením)*.

Zde je úryvek:

Skutečným vzorem národněsocialistického vůdce nové [poválečné] generace je však Gerd Lauck, organizační vedoucí Přípravné a zahraniční organizace NSDAP! ...

Stranický soudruh Lauck vytvořil skutečnou národně socialistickou bojovou or-

organizaci poválečného období. Výstavba organizace začala prakticky v nulovém bodě. Mladí soudruzi, kteří dnes přicházejí do našeho stále ještě malého, ale funkčního a úspěšně pracujícího hnutí, si sotva budou moci představit, že před deseti lety ještě vůbec nic neexistovalo. Žádná organizace, žádný propagační materiál, žádná koncepce, prostě nic: kromě několika mladých fanatických národních socialistů, kteří se odvážili přistoupit ke zdánlivě beznadějnému úkolu, totiž k obnově národně socialistické strany a boji za Čtvrtou říši.

Mezi nimi byl i Gerd Lauck, skutečná vůdčí osobnost: Jaká představitivost, síla vůle a odhodlání byly zapotřebí, aby člověk obětoval soukromý život a profesi pro hnutí, které ještě vůbec neexistovalo a které by on sám vybudoval z ničeho v dlouhých letech boje! Zorganizoval první tiskařské možnosti, vytvořil s NS KAMPFRUF první otevřené nacionálněsocialistické noviny poválečného období, vypracoval koncepci hnutí pracujícího v propagandistickém podzemí s buněčnou strukturou, našel finanční možnosti - a s nepředstavitelně skromnými prostředky se boj dal do pohybu a nacházel v Německu stále více stoupenců.

Stranický soudruh Lauck přitom důsledně odolával pokušení prohlásit se vzhledem k chybějící politické infrastruktuře za nového vůdce nebo představit svůj malý oddíl jako nově založenou NSDAP - obojí by bylo karikaturou naší velké minulosti! Místo toho svůj úkol chápal jako službu budoucí straně. Tato kázeň, priorita strany, i když ještě vůbec neexistovala, před marnivostí osobního vůdcovství, toto zřeknutí se náboru osobních stoupenců, zásada, že vůdce a organizace se musí osvědčit v očích aktivistů, jejichž důvěru si musí získat, než ji bude moci vyžadovat naopak - to vše stranický soudruh Lauck v rozvíjejícím se hnutí zavedl. To vše se pro nás stalo vzorem poté, co jsme - vzešli z NSDAP/AO - vytvořili legální odnož národně socialistického hnutí a učinili tak rozhodující krok vpřed v boji za znovuzaložení strany.

Nikdy však nesmíme zapomenout, komu vděčíme za to, že byl položen základ pro tuto rekonstrukční práci a že se znovu prosadily zásady skutečného národně socialistického vedení - za to vděčíme Gerdu Lauckovi a jeho NSDAP/AO. Jejich význam pro naši práci prostě nelze přeceňovat - bez tohoto boje stranického soudruha Laucka v 70. letech by náš první průlom v 80. letech byl prostě nemyslitelný. A přestože naše společenství po léta dominovalo titulům novin a vyrostlo ve vůdčí sílu národněsocialistického hnutí, jsme přesto stále jen jednou, legální odnoží jediného, jednotného hnutí, jehož druhou, nelegální odnoží zůstává NSDAP/AO pod vedením stranického soudruha Laucka. I tato část našeho hnutí udělala v minulých letech velký pokrok, dnes disponuje značnými technickými a materiálními možnostmi a - jako již v minulosti - díky svému umístění v USA má neotřesitelné postavení, které pro nás bude vždy představovat záchrannou síť...

Úspěchy prvního půldruhého desetiletí jeho vůdcovské práce a jeho nosnost

skutečného vůdcovství opravňují k tomu, aby byl již nyní zařazen mezi velké vůdčí osobnosti národního socialismu, které jsou pro nás všechny vzorem a inspirací.

* * * * *

O mé služby už nebyl takový zájem. Díky mým zaměstnancům stačila i moje pozornost na "částečný úvazek", aby se zmenšený provoz udržel v chodu.

Rozhodl jsem se pro kariéru podnikatele. Když jsem v testu dosáhl nejvyššího skóre v historii firmy, udělalo to na ředitele, který je sám milionářem, takový dojem, že mě na místě přijal. Školil mě osobně. Stal jsem se jeho *viceprezidentem pro marketing*. Toto školení a zkušenosti jsou základem mých obchodních znalostí.

Ironií je, že tento generální ředitel byl Žid! Moji přátelé diskutovali o tom, zda "to věděl". Starý soudruh z Bundu si vzpomněl na podobné situace: *Po válce se spousta lidí bála zaměstnat nás, bundovce. Ale Židy ano. Věděli, že jsme dobří pracovníci a že jim vyděláme spoustu peněz. Navíc by byli zproštěni kritiky za to, že nás zaměstnali.*

Později, když padla železná opona, jsem svět obchodu opustil. Vrátil jsem se do "aktivní služby".

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

